

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

04/08/2022

תיקי ערר 2095-22

2147-22

לפני כבוד חברי הוועדה:

סגן ראשת בית הדין, ד"ר ערן בר, עו"ד - יו"ר

חאג' יחיא ראאד, רו"ח - חבר

מדמון יהודה מס' 65369175

העוררת:

- נגד -

רשות המסים

המשיבה:

נוכחים:

העוררת: מר יהודה מדמון

ב"כ המשיבה: עו"ד אבישג אברמוביץ והמפקח אורי גוטליב

באמצעות ויעוד חזותי (VC)

החלטה

1. העורר הגיש שני עררים על החלטות המשיבה בבקשות לקבלת מענקי הוצאות קבועות עבור חודשים ינואר-פברואר 2021 ומרץ-אפריל 2021, בהתאם להוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) תש"ף – 2020 (להלן: "חוק התכנית לסיוע כלכלי").
2. המשיבה דחתה את השגות העורר תוך שהיא קובעת שהכנסות העורר הינן הכנסות תנודתיות כפי שבא לידי ביטוי מדיווחי העורר בשנים 2019 ו-2021. נתונים אלה מצביעים על פער שאינו מסביר בהכרח את הירידה במחזורי העסקאות ואף מפר את הקשר הסיבתי של השפעות נגיף הקורונה. המשיבה נימקה את החלטתה כי העורר ציין בהשגתו כי עקב מצבו הבריאותי וגילו, לא היה יכול לעבוד ולשתול ולכן אין קשר סיבתי להתפשטות נגיף הקורונה. בהחלטה בהשגה לתקופת זכאות מרץ – אפריל 2020, המשיבה דחתה את ההשגה לנוכח העובדה שהתנודתיות במחזורי העסקאות מפרה את הקשר הסיבתי.
3. העורר הגיש שני כתבי ערר לגבי שתי החלטות המשיבה בהשגות וטען כי יש להורות על קבלת המענקים במלואם מאחר וחלה ירידה מזכה בין תקופות הבסיס לתקופות הזכאות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

עוד טען העורר כי בתום מגבלות הקורונה שחלו בסוף שנת 2022, חלה עליה בהכנסותיו כך שניתן ללמוד שהירידה בשנת 2021 אכן נבעה בשל משבר הקורונה. בניגוד להחלטה בהשגה, טען העורר כי מצב בריאותו תקין ולכן העובדה שצוין בהשגה, לפיה הירידה בהכנסות קשורה לגילו ולמגבלות הקורונה, אינה נכונה ולראיה הכנסותיו שוב צמחו בשנת 2022.

4. במהלך הדיון היום, לאחר שהוועדה הבהירה לעורר את הקשיים בטענותיו ובכך שהכנסותיו תנודתיות, שב העורר על עמדתו כי יש מקום להתעלם מתנודתיות זו ויש לבחון את הבקשות למענקים בין תקופה של חודשיים לחודשיים כפי שנקבע בחוק ואין כל סיבה לבחון את ירידת המחזורים ברמה השנתית. העורר שב על טענותיו שבעקבות משבר הקורונה, במהלך שנת 2021, לא קיבל שתילים ממשללות ולכן חלה ירידה בהכנסות. כמו כן, מגבלות הקורונה הביאו לצמצום בכמות העובדים הזרים ועל כן, הדבר השפיע על הכנסותיו.

דיון והכרעה:

5. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, כפי שפורטו בכתבי הטענות ובמהלך הדיון היום, הגענו לכלל מסקנה שהחלטת המשיבה סבירה וכי במקרה זה לא מתקיימת דרישת הקשר הסיבתי שהיא תנאי סף לקבלת מענקים, כפי שהוגדר בחוק התכנית לסיוע הכלכלי.

6. מבחינת דיווחי העורר למע"מ לשנים 2018-2021 ניתן ללמוד על תנודתיות קיצונית בהכנסות העורר וזאת כאשר בחלק מחודשי השנה ישנם דיווחי אפס. בחלק מהחודשים ההכנסות נאמדות בסך של 200-300 אלף ₪ ובחלק מהחודשים העורר דיווח על הכנסות בסך העולה על מיליון שח.

7. אין חולק שמבחינת דוחות ESNA לשנים 2018-2021 תנודתיות זו באה לידי ביטוי מדי שנה ואף מדברי העורר במהלך הדיון ניתן להתרשם כי תנודתיות זו מושפעת ממספר גורמים וביניהם: מחירי הגידולים בכל תקופה, היבול שמופק בכל אותה תקופה, כמות השתילים.

8. טענות העורר בכתב הערר ובתגובה המשלימה הועלו ללא אסמכתאות כלשהן וזאת כשהעורר לא הציג ראיות מהן ניתן ללמוד כי הירידה בכמות העובדים הזרים המועסקים נגרמה בעקבות משבר הקורונה. העורר אף לא הצביע על הקושי לרכוש שתילים ממשלת "חישתיל" במהלך תקופת הקורונה.

9. מעבר לכך, נראה כי לא מדובר רק באי הצגת אסמכתאות, אלא שהנתונים העולים מדוחות ESNA שוללים את טענות העורר. ראשית, דווקא בתחילת משבר הקורונה, בעת שהמשק היה נתון למגבלות קשות וחוסר ודאות, ניתן לראות כי בחודשים יולי-אוגוסט 2020, הכנסות העורר צמחו בלמעלה מפי שלוש בהשוואה להכנסותיו בחודשים אלה בשנת 2019.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- ככל שהייתה מגבלה על העסקת עובדים זרים הרי שזו הייתה צריכה להיות צפויה בתחילת משבר הקורונה בעת שחלו הגבלות על כניסת עובדים זרים לישראל ולא בתקופה שבה "השמיים נפתחו" ולא חלו מגבלות כלשהן.
10. יתרה מכך, לא ברור מדוע הייתה מצוקה לרכישת שתילים בתחילת שנת 2021, תקופה שבה כמעט ולא היו מגבלות במשק, בוודאי לא מגבלות על גידולים חקלאיים. מנתונים אלה אנו למדים כי הירידה במחזורי הזכאות בתקופות הרלוונטיות לעררים אלו, היא ירידה נקודתית הנובעת מתנודתיות בהכנסות העורר בלבד ויש בה לשלול את טענות העורר בדבר קיומו של קשר סיבתי.
11. עריכת בחינה שנתית של הכנסות וממוצעים לנוכח תנודתיות בהכנסות אושרה בעשרות החלטות של ועדת הערר וביניהן החלטת ועדת הערר בערר 1413-21 **אכרם מחאגינה נ'** **מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 27/10/2021), שם קבענו כי לאור התנודתיות בהכנסות העורר ואף עליה בהכנסות בתקופות הזכאות, יש בה לשלול את דרישת הקשר הסיבתי וזאת לאחר בחינת ממוצע שנתית של ההכנסות.
12. בעניינו של מחאגינה הוגש ערעור לבית משפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים מינהליים, שבחן את טענות הצדדים ובסופו של דבר המליץ לצדדים למחוק הערר תוך ביטול החיוב בהוצאות עקב האיחור במתן ההחלטה בהשגה מעבר למועד הקובע בחוק התכנית לסיוע הכלכלי.
13. לאור כל האמור לעיל, אנו מורים על דחיית העררים וקובעים כי על העורר להשיב את סך המענקים לתקופות זכאות ינואר פברואר 2021 ומרץ אפריל 2021, בסך כולל של 78,625 ₪. העורר ישיב סכומים אלה למשיבה בתוך 90 ימים מהיום וזאת מבלי שהם נושאים הפרשי ריבית, אלא הפרשי הצמדה בלבד.
14. באפשרות העורר לפנות לפקיד השומה הרלוונטי ולבקש פריסה רחבה יותר של המענקים אותם הוא נדרש להשיב על פי החלטה זו. פקיד השומה יקבל החלטה בבקשת הפריסה בהתאם לשיקול דעתו. הוועדה מציינת כי נוכח גובה הסכומים אותם נדרש העורר להשיב בחלוף תקופה ארוכה, הפגיעה היחסית במחזורי העסקאות ומצבו הכלכלי היום, מתבקש פקיד השומה להתחשב בבקשת העורר לפריסת תשלומים רחבה יותר.
15. למרות שהגענו לתוצאה לפיה דין הערר להידחות וזאת לאחר קיום דיון, לפנינו משורת הדיון, החלטנו שלא להטיל הוצאות נוספות על העורר, אשר נדרש להשיב סכום מענק גבוה. בנסיבות, אנו מורים על סגירת תיקי הערר ללא צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, ז' אב תשפ"ב, 04/08/2022, במעמד הצדדים.

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

חאג' יחיא ראאד, רו"ח
חבר הוועדה

ד"ר ערן בר, עו"ד
יו"ר הוועדה
(הוקלד על ידי: נעמי אמיר)